

TERCIÁŘSKÉ LISTY

duben 2017

Zpravodaj MBS SFRŽ Plzeň
(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

Ježíš vstal z mrtvých! Aleluja!

Jan Skácel: Vesnická pieta

Děšť příběh smyl
a slunce jako lápis vypálilo rány.
Jen kámen rouchem vlál.
Staletí odhrčela s žebříňáky,
prach věčný byl,

dávno si nikdo nevšímal,
že před kostelem matka třímá syna
a s šíjí nalomenou, jako květina
po čistém krupobití, bouřce,
slaboučkou vůni rozdává,
vůni, co ještě za okvětím zbyla.

Jen gesto zůstalo.
Vápenec rouchem vlál.

Nejstrašněji bylo o polednách.
Zvony zas prázdné,
provaz oběšený ve zvonici,
žár kolmý, náves s kamilkami,
lenivé stíny,
jako by modří psi
na čtyřech tlapkách spočinuli
nad zlatou stružkou močůvky,
a matka s mrtvým synem v klíně.

Jednoho dne
(však právě odkvétaly třešně,
včeličky odnášely pyl
a všichni v polích byli,
a den ten sám pak byl
jak pohár broušený v třešňovém příborníku)
povstala matka
a syna s klína položila na zem.

Kdo by jí mohl vyčítat,
že Ho tam odložila,
jak odkládáme zrezivělou dýku,
se srdce kámen,
že tiše odešla,
a odcházela němá, bez výčitek,
jako by nikdy nepoznala strach.
Třešňové lístky setřásala s ramen,
vápenec za ní vlál.

Navečer ale zavolaly zvony
a z plných džberů vylévaly píseň
tak slavnostní, tak plnou slávy,
že lidé z polí pospíchali domů
a na trakařích nasečené trávy
uťaté slunce vezli.
(A na motyčkách nesli přes rameno tmu.)

Na návsi, k velikému svému údivu,
nahého muže našli ležet v kopřivách.

Modlitební úmysly SFŘ na duben 2017

Modleme se za naše sestry a bratry, kteří víru nenašli nebo ztratili. Ať žijí poctivě podle svého svědomí a dosáhnou pokoje a ať u nás nacházejí pochopení pro úspěchy i prohry svého života.

Požehnaný jsi náš Bože, Králi světa, který vedeš životy i těch, kteří v tebe nevěří, který je miluješ a chceš, abychom i my je milovali, a nás se ptáš, jak tento příkaz lásky naplňujeme.

Pokud se takto modlíme ve společenství, je vhodné na závěr připojit modlitbu sv. Františka, kterou máme v kancionále jako píseň č.928 (Učiň mě, Pane, nástrojem)

Země – náš společný domov

*V březnu se v Praze v Křesťanském domově u sv. Ludmily konal jarní formační seminář organizovaný Národní radou SFŘ. Na programu byla přednáška bratra Luboše Mlčocha OFS k papežské encyklice **Laudato sí** a následná debata zúčastněných k tématu ekologie a lidstvo, církve, františkáni ... Zúčastnil jsem spolu s Lubošem Kolafou a nabízím Vám několik podnětných myšlenek z přednášky i debaty.*

Encyklika je výjimečná spojením přírodních a společenských věd. Na rozdíl od předchozích encyklik je oslovením všech lidí.

Roste diskrepance mezi náboženským a vědeckým pohledem na svět. Jako bychom nepotřebovali milost, jen rozumem chápeme svět. Tím se ale nedostaneme k moudrosti, a to je příčinou krize kultury.

Evropa vyslala náboženství do celého světa, ale nyní je ke křesťanství nepřátelská. Chyba je ale i v selhání církve.

Prapříčinou ekologické krize je chybně chápaný pojem „správcovství“ - chápaný po lidsku vede k zúženému ekonomickému přístupu. Správnější je novozákonní pohled dobrého pastýře, a ještě lépe pohled sv. Františka – sourozenectví všeho stvořeného, univerzální bratrství.

Ekonomický přístup je katastrofální, ústí do iracionality, do filosofie konzumního stylu podle hesla „Použij a zahod!“ či „Makej a užívej!“

Roste marginalizace, vyloučení lidí ze společnosti – masy lidí jsou nepotřebné. Uprchlíci nejsou potřební tam ani tady, hovoří se o jejich „skartaci“, podporovány jsou myšlenky o tom, že lidí je na planetě nadbytek a chybí zdroje. Ale zdrojů je dost pro všechny, jen ne pro hrabivé.

Integrální ekologie hovoří o udržitelném lidství a udržitelné přírodě. Naší odpovědností je udržovat harmonii s přírodou.

Evoluci nikdo nepopírá, ale tento proces řídí Bůh, nahodilost je nemožná.

Rozevírají se nůžky mezi světem chudých a bohatých. To zhoršuje řešení světové ekologické krize – chudí ji nemohou a bohatí nechtějí řešit.

Chudoba ve 3. světě přináší více obětí na životech než obě světové války.

Prezident Trump zvyšuje náklady na zbrojení a snižuje náklady na ekologii.

Mnozí by mohli rezignovat, sami nic nedokážou, ale právě jediná reálná cesta je podle hesla bývalého ministra životního prostředí Vavrouška: Mysli globálně, jednej lokálně! Třídění odpadů, způsob vytápění, šetření vodou, krmítko na zahradě či jen sebrat hlemýžď z cesty a dát ho do trávy ...

Přírodu nelze chápat jako kapitál, oceňovat ji v penězích a amortizovat, stanovovat ceny stromů, mokřadů ... Pokud ekonomové spočítají investice, vyjdou jim závratná čísla a vše vede k tomu, že „na to nemáme, tak to obětujeme ...“.

Člověk má přírodu brát jako svého sourozence, ale když není dospělý, musí mít zástupce, a tím je Bůh, který stojí nad přírodou.

Když člověk dělá, co dělat má, pak může vše ostatní „hodit na Pána“ – tím najde smysl svého jednání.

Nejsme andělé, musíme svět užívat včetně spotřebování, ničení, zabíjení ..., ale budme milosrdní k našemu společnému domovu.

Vedme děti k odříkání, současný trend je opačný. Děti ztrácejí smysl pro dobro, stávají se cynickými. Nezahrnujme děti věcmi, ale svým časem.

My, „rozežraní“ konzumenti, „dáváme svaly“ výrobcům a jako voliči dáváme také mandát (ne)řešení politikům.

Ekologické chování se může promítnout do skutků lásky.

Sv. František požadoval, aby v konventu zůstala vždy část zahrady neobdělána, aby tam mohly růst divoké rostliny a aby „ti, kteří je obdivují, mohli pozvedat mysl k Bohu, původci tolikeré krásy.“ Jak ekologické v současné době!

Kdo nežije v dobrém vztahu k stvořenému, nepochopil Vtělení, nesměruje ke spáse.

Kdo jiný více než františkáni by měl v církvi prosazovat ekologické myšlení.

Ať se naše františkánská vitalita nepodobá vitalitě šumavských smrků. Nejsme spasitelé světa, ale orientujme se a umějme reagovat s vědomím souvislostí.

A konkrétní výzva na závěr:

Papež František vyhlásil **1. září Světovým dnem modliteb za péči o stvoření**. Mohl by mít konkrétní podobu společné modlitby v přírodě – lze přitom využít Modlitbu za naši Zemi a Modlitbu křesťanů a celého stvoření z uvedené encykliky. Modlitba by měla mít i ekumenický charakter a měla by potvrdit osobní povolání každého člověka.

Rádi bychom tento záměr papeže Františka podpořili také naší aktivitou a navrhujeme **společný výlet pro naše členy a přátele ve čtvrtek 31. 8. 2017 odpoledne** na nějaké zajímavé přírodní místo v Plzni (napadl nás např. vrch Chlum), abychom se společně pomodlili za naši planetu. (ajš)

Modlitba za naši Zemi

Všemohoucí Bože,
přítomný v celém vesmíru
i v tom nejmenším ze svých tvorů,
ty zahrnuješ svojí něhou
všechno, co existuje,
vlej nám sílu své lásky,
abychom pečovali
o život a krásu.
Zaplav nás pokojem,
abychom žili jako bratři a sestry
a nikomu neškodili.
Bože chudých, pomáhej nám
vysvobozovat opuštěné a zapomenuté této země,
kteří mají v tvých očích tak velkou hodnotu.
Uzdrav náš život,
abychom chránili svět a nedrancovali ho,
abychom rozsévali krásu a neznečištění a zkázu.
Dotkni se srdcí těch,
kdo hledají pouze výhody na úkor chudých Země.
Nauč nás objevovat hodnotu každé věci,
s úžasem kontempletovat a uznávat,
že jsme na své cestě k tvému nekonečnému světlu
hluboce sjednoceni se všemi tvory.
Děkujeme ti, že jsi s námi po všechny dny.
Prosíme tě, posiluj nás
v našem úsilí o spravedlnost, lásku a mír.

Modlitba Páně

(ozvěny z meditace nad modlitbou Páně při společenství 16. 3. 2017)

Otče náš

- který jsi nás zrodil; Abba!; Táto!; kterýs' nám poslal Syna i Ducha
- cítila jsem křivdu, že mi zemřel táta jako malé dívce, otec pro mne znamenal jistotu; teď, dospělá, vím, že to potřebujeme všichni bez rozdílu

Jenž jsi ...

- byl jsi a budeš stále na nebesích řídit naše kroky
- obklopen anděly a svatými; tam nás, Otče, prosíme uveď!

Posvěť se jméno tvé

- ať vidíme a objevujeme Tvou krásu, Tvou vznešenost a nekonečnou dobrotu; ať s posvátnou bázní přistupujeme ke všemu stvoření

Přijď ...

- do všech našich zmatků a starostí, do našich závislostí a zármutků, do našich nepokojů, do našich nesnází a bolestí, do naší únavy a vyčerpání a naplňuj nás svým pokojem

Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes

- Bože, Ty jsi dárce všeho; od Tebe máme jistotu své existence; Tvůj dar je nejen chléb pozemský, ale zejména Eucharistie, v které nám dáváš svého syna; a to je pro nás naděje a jistota věčného života
- Bože, víš, že chléb je mé nejoblíbenější jídlo; mám ho od Tebe v hojnosti; dej, ať Ti stejnou hojností projevují svou lásku a vděčnost a umím ji projevit i svému okolí

A odpusť nám naše viny

- odpuštění je očistou těla i ducha, základem uzdravení, otevírá cestu Božímu milosrdenství ... jediná možnost rozvázání pout
- protože jsi dobrý a milosrdný a nechceš smrt hříšníka, ale aby se obrátil a byl živ

Jako i my ...

- odpouštíme těm, kteří nás neměli rádi, ukřivdili nám, nenáviděli nás, pomlouvali nás, vysmívali se nám, podezírali nás, ničili nám naše životy, protože Bůh nám dává dar jeho nekonečné lásky
- z celého srdce a upřímně v duchu Božího milosrdenství a v důvěře v Boha odpouštíme našim viníkům a nepřítelům a těm, kdo nám činí příkoří

A neuveď nás v pokušení

- ochraňuj nás před nedobrymi žádostmi našeho srdce a nerozumu; dávej nám moudrost a rozlišovací schopnost, jak rozeznat zlé a vyhnout se mu mocí Ducha Svatého
- abychom byli ochráněni od svého lidství

Ale zbav nás ...

- nevím, zda to jde ze srdce, ale prosím o sílu; zbav nás toho, co zatemňuje naše srdce, co nás od Tebe vzdaluje a je to třeba lidsky příjemné
- od zlého, neboť Ty jediný jsi dobrý, milosrdný a všemohoucí; Ty jediný jsi nad zlým zvítězil; Ty jediný můžeš a chceš, Pane. Chvála Tobě! Amen. *(ajš)*

Pout' do Izraele

Ve čtvrtek 23. 3. jsme se sešli v dčecémku, aby nás sestra Jana Pachnerová podrobněji seznámila s poutí plzeňských františkánů do Svaté země. Použila k tomu velké množství fotografií a deníku z cesty. Mohli jsme spolu s ní prožít putování po významných místech spojených s životem Ježíše Krista. Je skvělé, že nabídku využili i lidé mimo naše společenství. Díky, Jano.

Františkánskou cestou

Prokop Oldřich Rosůlek:

Láska ke krajině ve světle františkánské spirituality I.

Bratr Olda pracoval jako učitel na lesnickém učilišti ve Žluticích a celý život je příroda a les jeho velkou láskou. Spolu s bratrem Pavlem Polívkou se i po odchodu věnují krajině na severním Plzeňsku, Oldřich jako nadšený dendrolog a Pavel jako nadšený včelař. S Pavlem a jeho včelkami se setkáme v příštím čísle TL. Oldřich nám o své zálibě poskytl text, který teď přetiskujeme. Věříme v další pokračování. (ajš)

František z Assisi objevuje přírodu jako zázračný Boží dar, jako svědectví Boží přítomnosti. Ba více: „... horlivě napomínal všechny živé tvory, ptáky i plazy, ba i neživá stvoření, aby svého Stvořitele chválili a milovali.“ (I Cel. 58)

Jeden z velkých křesťanských teologů a proroků 20. století Dietrich Bonhoeffer napsal, že „otázka dějinného dědictví není otázkou věčně platných hodnot minulosti, nýbrž spíše zodpovědností dějinného člověka za přítomnost.“ Tedy zodpovědnost za přítomnost. A konečně papež František ve své encyklice o společném domovu „Laudato si“ píše úvodem: „Buď pochválen, můj Pane, zpíval svatý František z Assisi. V tomto krásném chvalozpěvu nám připomínal, že náš společný domov je též jako naše sestra, s níž sdílíme společný život, a jako milá matka, která nás přijímala do své náruče. Ať tě chválí, můj Pane, naše setra matka země, která nás živí a slouží nám a rodí rozličné plody s pestrými květy a trávou.“ Ve své encyklice papež dále připomíná v odst. 12: „Svatý František, věrný Písmu, nás též vybízí, abychom v přírodě rozpoznali nádhernou knihu, v níž k nám promlouvá Bůh a sděluje nám něco ze své krásy a dobroty ...“

Náš první ministr životního prostředí Josef Vavroušek razil myšlenku „Myslet globálně a jednat lokálně“. V návaznosti na toto mohu sdělit, že osobně rozeznávám malou a velkou ekologii. Víím, že téměř vůbec nemohu ovlivnit záchranu ekosystému Amazonie či rozvoj jaderných elektráren, ale mohu mít na ochranu životního prostředí vliv v místě, kde žiji.

Velice neuspokojivý stav naší krajiny si vynucuje opatření vedoucí k obnově ekologické stability naší krajiny a její nevýrobní funkce.

Po konzultaci s odborem životního prostředí Plzeň – sever a Agenturou ochrany přírody a krajiny v Plzni vypracovávám projekt pro katastr obce Druztová a Zruč – Senec pro revitalizaci krajiny. Podotýkám, že to dělám zcela zdarma, ani když je to spojeno s dotacemi od MŽP v případě uznání projektu po stránce odborné.

V dnešní uspěchané a hrabivé společnosti se mi zdá, že krajinná ekologie živoří někde na okraji veřejného zájmu. Sice se ozývají hlasy, ale jsou spíše platonickým horováním. Vyjádřeno lapidárně, zákony jsou, ale devastace krajiny pokračuje. Dle zprávy MŽP je zastavěno denně 13 hektarů zemědělské půdy. Zdá se, že stavební lobby a pozemkoví spekulantů v podivné symbióze s finančními dinosaury nám před očima plíživě devastují krajinu.

Nevím, zda mnou vypracovaný projekt bude mít určitou míru závaznosti a údernou sílu k revitalizaci krajiny (zadržení vody, tj. zpomalení povrchového odtoku, otázka remízků, mimolesní zeleně, stromořadí, jeho obnova po vykácení atp.). Hlavně přesvědčit místní zastupitelstva o nutnosti těchto opatření.

Ne, nebudu brečet za odcházející krajinou, ale ať má všechno svůj smysl a řád, ať je to návaznost a přičítání hodnot nových ke starým. Při překonávání byrokratických barikád a ekologicko-teologického analfabetismu ať pomáhá patron ekologů sv. František. (por)

Z našeho společenství Modlíme se se svatým Antonínem

6. 4. 2017

José Antonio Merino OFM:

Františkánská cesta pro dnešního člověka

(přeložil a upravil C. V. Pospíšil OFM; vydala Matice cyrilometodějská, s. r. o., Olomouc 2001)

Úvod

Záměrem této „františkánské cesty“ je představit současnému člověku určité hodnoty, které by ho mohly inspirovat a podněcovat při jeho úsilí o vybudování nové lidské obce. Vychází z charismatu a z životní zkušenosti sv. Františka z Assisi, který před svou vlastní epochou otevřel možnosti skutečně nové budoucnosti a který ze své poměrně vzdálené minulosti může oslovovat i člověka dnešní doby.

1. Jak přebývat v tomto světě I. (str. 8 – 10)

Život je tou největší událostí, která může člověka potkat, i když člověk životu velmi často nerozumí. Pro věřícího člověka je život především velkým a nezaslouženým darem, vznešenou milostí, díky níž se naplňuje všechno to, co umožňuje náš životní příběh v rámci světa.

Život jako milost a jako neštěstí: Člověk jako protagonista dějin má schopnost tvořit nebo ničit, zvelebovat nebo promarňovat život. Člověku, který vstupuje do života, se předkládají mnohé věci: Učí se

pracovat, zaměřuje se na úspěch, předávají se mu dohodnuté způsoby myšlení a jednání, ale **nikdo jej neučí, jak má přebývat v tomto světě.**

Člověk jako protagonista: Ideálem našich současníků není ani osvícenec, ani hegelovský otrok aktivismu, ani Nietzscheho nadčlověk, ani Prometheus, který krade bohům jejich oheň, nýbrž **konkrétní člověk z masa a kostí, v němž se prolíná velikost s tragičností.** Jestliže člověk v sobě nese výhonky zmaru, krutosti, zbabělosti a smrti, pak v sobě zároveň má výhonky dobroty, soucítění, něhy, hrdinství a vděčnosti. Prvním hrdinským skutkem, který se požaduje po věřícím člověku a po každém člověku dobré vůle, je **pohlédnout přímo do tváře zla, uznat ho jako zlo a usilovat o jeho odstranění.** Mnohem víc než omamného heroismu myšlenek, než jistot vědy a laboratorních pokusů je dnes třeba **hrdinství plného lidství,** které definitivně překonává materialismus, skepticismus, poraženectví a množství vlivů, které se člověka snaží ohlupovat a oslepotovat.

Potřebujeme **velkou jasnost mysli a vnitřní ukázněnost,** abychom dokázali odhalovat zázrak vlastního lidského života.

K zamyšlení - citáty:

Život se podobá knize. Blázen v ní listuje letmo, zatímco moudrý při čtení rozmyšlí, protože si je vědom, že ji může číst jen jednou. (J. Paul) @ Ze všech živočichů jen člověk se umí smát, ač vlastně má k tomu nejmiň důvodů. (E. Hemingway) @ Není života tam, kde není lásky. (H. de Balzac) @ Lidské dějiny nejsou jen dějinami pokroku, velikých činů a velikých lidí, ovšemže také lidské hlouposti. Ale lidská hloupost naprosto neklade základy dějin, klade jim jen překážky. (J. Čapek) @ Milovat znamená žít životem toho, koho miluješ. (L. N. Tolstoj) @ Ti, kdo velký úspěch mají, od malého začínají. (židovská moudrost) @ Štěstí lidské duše má jediné jméno: Bůh. (Joseph Kühnel) @ Jemné paprsky slunce, které nám každý den svítí na cestu, jsou velikým bohatstvím našeho života, pokud v nich poznáváme odlesk Boží slávy. (???) @ Je špatné odpírat tělu, co potřebuje, jako dávat mu to, co nepotřebuje. (sv. František z Assisi) @ Tělo je bratr jeho ducha. (sv. František z Assisi) (*ajp*)

Dočetli jsme se ...

O svatém Josefovi

O pěstounu Ježíše Krista a manželovi Panny Marie se kanonická evangelia zmiňují poměrně stručně. Píše se v nich, že pocházel z rodu Davidova (Mt 1, 16-20, Lk 1, 27). Podrobnější informace přináší až legendická literatura, která také zásadně ovlivnila jeho ikonografii.

Apokryfní Protoevangelium Jakubovo líčí, že Mariin snoubenec byl zázračně vybrán z vdovců, jimž bylo přikázáno, aby přišli do chrámu a přinesli s sebou pruty. Pouze Josefův prut se zazelenal a usedla na něm holubice. Sám Josef pak o sobě pravil: „Mám syny... a jsem starý.“ Jeho zobrazení jako vdovce s dospělými dětmi mělo podtrhnout skutečnost, že Maria počala zázračným způsobem.

Z apokryfních textů se také dozvídáme o Josefově smrti. Podle Historie Josefa tesaře k umírajícímu pěstounu Páně, který dovršil 111 let, sestoupili z nebes Kristus a Panna Maria. Josef byl proto vzýván jako patron umírajících zejména za morových epidemií.

Svatý Josef bývá většinou zobrazován jako starší muž s malým Ježíšem v ruce. K jeho atributům patří tesařské náčiní, lilie (symbol čistoty), rozkvetlá hůl s holubicí.

Roku 1654 byl na přání císaře a z rozhodnutí Zemského sněmu zařazen mezi české zemské patrony a od té doby se objevuje zobrazován v jejich sboru.

Méně známé o něm je, že jej Pius IX. 8. prosince 1870 prohlásil za patrona celé církve. Tento rozměr úcty ke svatému Josefu pak připomněl a pro naši dobu aktualizoval papež František ve svém inauguračním kázání z března 2013: „Péče a ochrana vyžaduje dobrotu, je třeba ji žít s něhou. V evangeliích se svatý Josef jeví jako silný, odvážný a pracovitý muž, ale z jeho duše vysvítá velká něha, která není ctností slabocha, ba naopak – pojí se k síle ducha a všímavosti, k soucitu a opravdové otevřenosti vůči druhému, ke schopnosti milovat. Nesmíme se obávat dobroty, něhy!“

Svatého Josefa lze do jisté míry vnímat také jako patrona a ochránce pokoncilního vývoje církve. Aby se stala spíše lazaretem než celnicí, jak říká papež František. Zdravá a zralá mužská spiritualita rozvíjí odpovědnost za společnost i za celou církev. (*ajp z Katolického týdeníku*)

Introverti a evangelizace

Moje chápání evangelizace se dramaticky změnilo, když jsem přestal považovat za svůj úkol zavádět s druhými duchovní hovory, ale spíše reagovat na to, jakými způsoby už Bůh v lidech kolem mne působí. Introverty mnohem víc vysiluje něco iniciovat než reagovat. Když ale evangelizaci chápeme jako reagování na to, co Bůh už koná, můžeme v ní nacházet více radosti i energie. Evangelizace pak znamená kultivaci duchovní všímavosti a schopnosti rozlišování jemných vanutí Ducha Svatého v lidech, s nimiž se setkáváme. (Adam S. McHugh: *Introverti v církvi*; Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2016, str. 197) (*ajš*)

Náš kalendář

27. 4. Sdílíme se (se sv. Klárou) – jarní procházka plzeňskými sady v centru města s krátkým komentářem Luboše Kolafy a kávou na závěr. Sraz v 17.00 před NPM.

4. 5. Modlíme se (se sv. Antonínem) - 16.00: formační příprava nových bratří a sester; 17.00: společná modlitba v kapli; pak ve farním sále debata nad četbou - téma: **Jak přebývat v tomto světě II.** (J. A. Merino – Františkánská cesta pro dnešního člověka)

11. 5. Návštěva u včelaře aneb Nejenom ze života včel - výlet do Zruče – Sence za Václavem Pavlem Polívkou; odjezd z Plzně v 17.00 hod.

18. 5. Setkáváme se (se sv. Františkem) – 15.30: příprava agapé ve farním sále; 16.00: adorace v kostele NPM, 16.30: mše svatá v kostele NPM; 17.00: setkání společenství ve farním sále (nešpory, organizační záležitosti, formace, agapé ...)

25. 5. Sdílíme se (se sv. Klárou) - Májová beseda o bylinkách a léčivých čajích (při čaji) s Lidkou Kučerovou; 17.00: sraz před PMN

Pozn.: někdy může dojít k dílčím změnám. Kdo z vás se neúčastní aktivit MBS pravidelně každý čtvrtek, raději si prosím ověřte na telefonu 607 607 511, že je vše podle plánu. Děkujeme.

SLAVÍME v dubnu a květnu 2017

Profese:

Blanka Ludmila Škodová (2. 4. 1972) **45 let**

Ludvika Dagmar Spíralová a Veronika Helena Osmani (21. 4. 2016)

Ludmila Anna Srbová (13. 5. 1995)

Prokop Oldřich Rosůlek (18. 5. 2006)

Glorie Stanislava Chadimová (19. 5. 2003)

Benigna Jiřina Křížková (21. 5. 1944)

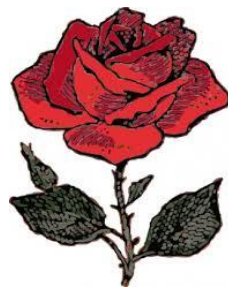
Anežka Alena Vadlejchová (22. 5. 1992) **25 let**

Narozeniny:

Anežka Jitka Polívková (10. 4. 1950)

Anežka Alena Vadlejchová (23. 5. 1952) **65 let**

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Redakční rada: Františka Pavla Ženíšková, František Karel Ženíšek, František Luboš Kolafa, Ludvík Milan Kučera, Anežka Jana Pachnerová, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssfrplzen.estranky.cz/>

<https://www.facebook.com/mbsplzen>